

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 41
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

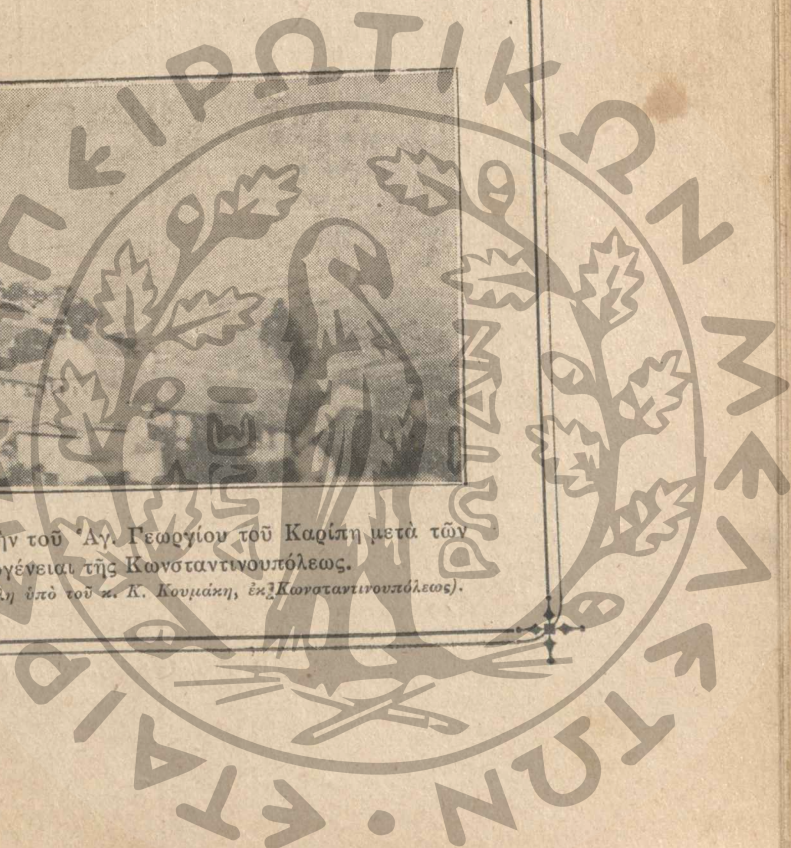

Η ΤΕΛΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ «Φανερωμένης» τῶν Κλεωνῶν τῆς Κορινθίας κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου.
(Φωτογραφία τοῦ κ. Γερμανοῦ Δελή, ἱεροδιακόνου, σταλείσα ὑπὸ τοῦ κ. Τάκη Γ. Τσάκωνα, ἐκ Κορίνθου).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΤΟΠΙΟΝ τῆς νήσου Ἀντιγόνης, μιᾶς τῶν Πριγκηποννήσων. Περὶ τὴν Μονὴν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Καρίτη μετὰ τῶν πέριξ οἰκίσκων, εἰς οὓς οἰκοῦσι κατὰ τὸ θέρος πολλοὶ Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
(Εἰσαίτη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Κουμάκη, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Ενεφανίσθησαν εις τὸν οὐρανὸν τὰ πρῶτα φθινοπορινὰ σύννεφα καὶ εἰς τοὺς δρόμους οἱ πρῶτοι ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τῆν Ἑβράϊν καὶ ἀπὸ τὰς ἑξοχάς.

Αὐτὰ τὰ δύο φαινόμενα, τὸ οὐρανὸν καὶ τὸ γῆινον, ἀκολουθοῦν τὸ ἐν τὸ ἄλλο μὲ ἀκριβείαν, τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν ἡμπορεῖ νὰ διαταράξῃ. Ἐνα μεσημέρι, ἐπάνω ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆς Πάρι- νθος ξεπροβάλλει κατὰ ἄστρον. Εἶναι τὸ πρῶ- τόν φθινοπορινὸν συννεφάκι, τὸ ὁποῖον τραβῆ- τὸν χορὸν τῶν ἄλλων. Ἀπὸ πῶτον, ἄορατα ἀόκητα, ἀκολουθοῦν τ' ἄλλα χειροποιήματα. Καὶ ταυτοχρόνως ἀπὸ τὴν λευκὴν σκόνην τῶν σιδη- ροδρομικῶν σταθμῶν ξεκινᾷ ἡ πρώτη ἁμαρτία φορτωμένη δέματα καὶ βαλίτζες. Πρόσωπα κί- τρινα ἀπὸ τὴν νύκτιν, ἡ οδοκόκκινα ἀπὸ τὰ φιλία τὸν ἑσπέρικον ἥλιον, σκύβουν ἀπὸ τὰ πα- ράθυρα τῆς ἀμάξης, καὶ εἰς ὅλα τὰ βλέμματα ἔχοραφίζεται ἡ εὐχαρίστησις τῆς ἐπιστροφῆς, μία εὐχαρίστησις, ἡ ὁποία εἶναι ἐντελὲς ξεχωρί- σιπὶ σὴν διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀπολύτως ἰδιαιτέρα διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀθηναίου, τὸν ἐ- πανοβλεπόντος τὴν πόλιν, ἔστω καὶ ἔπειτα ἀπὸ συντομιωτέτην ἀπουσίαν ὀλίγων ἡμερῶν. Γνω- ρίζω ἀνθρώπων, ὁ ὁποῖος, ἔπειτα ἀπὸ εἰκοσι ἡμε- ρῶν διαμονῆν εἰς τὰ Μέδεια, ἐπὶ τῆς ἀπὸ τρελ- λὴν χαρῆς, ὅταν τοῦ ἦλθε εἰς τὸ πρόσωπον ἡ πρώτη ἐπίθεσις Ἀθηναϊκῆς σκόνης.

Γυρίζουν λοιπὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὸ ἐξωτε- ρικὸν καὶ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἀρχίζουν οἱ ἀ- διηγήσιμες πρῶτες ἐντυπώσεις. Ὅταν ἀκούῃ οἱ ἀ- διηγήσιμες πρῶτες ἐντυπώσεις καὶ ἐπομένως ἡ ἐξέ- λεξις δυσκολότερα, αἱ διηγήσεις ἡσαν τερα- τώδεις. Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τὸν Ἀθηναῖον ἐκεί- νον, ὁ ὁποῖος ἐξιστορεῖ πρὸς τὸ πλοῖον μὲ τὸ ὁ- ποῖον ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Τεργέστην παρ' ὀλίγον καὶ πνιγὴ ἀπὸ ἑνὰ τεράστιον ψάρι, τὸ ὁποῖον ὁ ὄγκος ἐσκίωσε τὸν ἥλιον. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ὁ κινδυνεύων Ἀθηναῖος ἐπανελάμβανε τὴν διη- γησιν τραγικότερα. Οἱ ἀκροαταὶ τοῦ τρίτου ἔ- τους δὲν ἐκράτηθησαν καὶ ἐκατέλλωσαν τὸν Σεβὰχ θαλασσιῶν—καὶ τὸ ψάρι δὲν ἀνεφάνη πλέον.

Ἀλλὰ τώρα, εἰς τὸ ὑπόστεγον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, εἰς τὸ Φάληρον καὶ εἰς τὴν Κη- ρυσίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἀκούσῃ κανεὶς τὴν ἐξῆς περίπτωσιν συζητήσιν.

—Ὅταν λοιπὸν ἐστροφίμην τὴν ὁδὸν Βωξί- ραφ' ἔμπαιναν ἐπὶ τὴν Ἀβενὺ ντελ' Ὀρερά.

—Τὴν λέξ, ἀδελφέ; Ἡ ὁδὸς Βωξίραφ βγαίνει στὸ μπουλβάρ Κλασού.

—Σὶά καλὰ σου εἶσαι; τί θέλει ἐκεῖ τὸ μπουλ- βάρ Κλασού;

—Ἐμένα λέει τί θέλει; Ἐγὼ ἔφαγα τὸ Παρίσι μὲ τὸ κουτί, φίλε. Ἐγὼ εἶμαι ἐντελὴς ἡ- μέρας.

—Κ' ἐγὼ εἶμαι δεκαετής. Μπορῶ νὰ σοῦ πῶ διὰ τὸ Παρίσι τὸ ἔξω καλλίτερον καὶ ἀπὸ τ' Ἀναρωτικά.

Ἡ συνεννόησις εἶνε δύσκολος. Καὶ ἡ συνδιά- λεξις, ἡ ὁποία ἦρχισε τόσον πολιτισμένη ἀπὸ τὴν Παρισιανὴν ὁδὸν Βωξίραφ, δὲν εἶνε παραμένον νὰ τελειώσῃ εἰς τὸ ἔκτον ἀστυνομικὸν τιμῆμα.

Ἐπιστρέφουν ὁμοῦς κ' ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ- γαν εἰς τὸ Σουλκαστρον ἢ εἰς τὰ Πράμματα, καὶ ὁμοῦς ἐντρέπονται νὰ τὸ ὁμολογήσουν.

—Μπα! καλὸς ὥριμος! Καίρι ἔχω νὰ σὲ ἰδῶ. Ποῦ ἦσουν;

Πῶς, σὰς παρακαλῶ, ἀνθρώπος σεβόμενος τὸν ἐαυτὸν τὸν ν' ἀπαντήσῃ διὰ ἡτο εἰς τὸ Σουλκα- στρον; Καὶ ἂπαντ' μὲ ἀφέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν.

—Ἐπετάχθηκα ὡς τὴν Ἑλβετίαν. Νὰ ἰδῇς, φίλε μου, τὸ Ρίγκι-Κούμ. Ἐχεῖς ὅχι τὸ Ρίγκι-Κούμ;

—Ὅχι.

—Ἄ, χάνεις. Δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω πῶς ζοῖν ἀνθρώποι ποὺ δὲν ἔχουν ἰδῇ τὸ Ρίγκι-Κούμ.

Κάποτε καθήμενος εἰς τὸ καφενεδάκι ἐνὸς μι- κροῦ νησιοῦ γύρω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἶδα νὰ εἰσ- ἐρχεται γνωστότατος μου Ἀθηναῖος φαριμακο- πούς. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐδιάρθεα εἰς τὴν ἐφημερίδα μου ὅτι ὁ φαριμακοποιὸς ἀ- νεχώρησε διὰ Γαλλίαν, Γερμανίαν, Αὐστρίαν καὶ Ἀγγλίαν, ἵνα παρακολουθῇ τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης του.

—Κύτταξε ἐδῶ τί λένε σὶά σένα, τοῦ είπα.

—Ὁ φαριμακοποιὸς ἐκοκκίνισε, ἐκίτρινε, τὰ ἔχασε καὶ ἐνυβήσθη.

—Ἐφημερίδες εἶναι. Ὅ, τι θέλουν λένε!

Γ. Τσοκόπουλος.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ δὲ γὰρ ἀπεσταλὲν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν Ἀὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σὴν ὁ κόσμος δι' Αὐτοῦ.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ἐν ἐκ τῶν παραδοξοτέρων θαυμάτων τῆς χρι- στιανικῆς ἡμῶν Πίστεως, ἐξ ὧν εἶδεν ὁ ἄνθρωπος, εἶναι τὸ νὰ κατέλθῃ εἰς θεὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ γῆν ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ ἄν- θρωπος νὰ ἀποθῇ ἐπὶ Συναγοῦ. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἔργον ἄκρας σοφίας καὶ δυνάμεως καὶ ἀγά- πης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἄνθρωπος ἐνεκα τῆς παρασχέτης ξεχωριστῆς, ἀπόλλυτο πᾶσαν εὐ- δαιμονίαν, τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον, ἡ καρδία τὸν προσεβλήθη διὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τέλος κατενόησεν τὸν Θεὸν περιτρίβοντας τὴν εἰκόνα Αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ὁμοῦς πρῶτος ἐξέστην τὴν γῆρα πρὸς τὸν παρατε- στήτα ἄνθρωπον, ἀποδείξας ὅτι τὴν ἐξείρεται Αὐ- τὸν πρὸς αὐτὸν ἐνεργούν, τὴν μεγάλην Αὐτοῦ εὐ- σπλαγγίαν καὶ τὴν ἀκραν συγκρατῆσαν διὰ τῆς θείας Του οὐκονομίας, ἥτις ἤρξατο ἐν εὐδῆς ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἐπεαυτῶν δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ Θεοῦ ἐρᾶν καὶ τῆς γῆς, καὶ ἔλαβε δούλου μορφήν ἀναστρέφει τὸν βραβὸν φορέον τὸν ἁμαρτω- ῖον καὶ πτωχὸν τὸν φοικαλιώσαν ἐπὶ τοῦ Συναγοῦ θάνατον. Καὶ ταῦτα πάντα, ἵνα ἐξέλκοι τὸν παρω- γημένον θῶν καὶ σῶσιν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

Ἰδοὺ ὁ σκοπὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτήρος! Ἰδοὺ τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνεβλήθη νὰ ἐπιτελεῖται ἐπὶ τῆς γῆς!

Καὶ ἀληθῶς σπουδαῖον ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς ἔργον τοῦ Σωτήρος, διότι αὐτὸς ἀνέλαβε διὰ με- γίστης θυσίας τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκ τῆς δουλείας καὶ ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου γένους καὶ τὴν σωτη- ρίαν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀναγεννήσεως. Ἡ τοιαύτη δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ οἰκονομηθεὶς ἀναγεννήσεως εἶναι καὶ ἐνέργειαι: 1) Ἀ' ἰδιαιτέρως, πρῶτος διδασκαλία: ἥτις φωτίζει τὸν νοῦν διὰ νῦν φανερὸς ἐκδιδώκει ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἐν αὐτῷ σκότος τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἀπάτης. Τὸ τοιοῦτον δὲ κατ'ὸν νόμον ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς θείας Αὐτοῦ διδασκαλίας καὶ διὰ τοῦ ἁγίου καὶ ἀσώμου Αὐτοῦ πνεύματος, καὶ ὅν' ἔδειξεν μὲν μετρίστην ταπεινότητα λαβὼν δούλου μορφήν, ἀλλ' ἀπεκάλυψε εἰς διαφύσιν περὶ αὐτοῦ τὴν μεγάλην Αὐτοῦ δόξαν καὶ τὴν ἐπερρωμένην δυνάμιν του διὰ τῶν διαφόρων θαυμάτων αὐτοῦ ἐξελείκει, συμπάσχον καὶ βοηθὸν τῶν ἀσθενούντων καὶ συνεπιτιμούντων ἀνθρώπων, ὅπως ἐπανεφάνη αὐτὴν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀσπείρας. 2) Διὰ θεϊκὴν ἐντολήν, αἰνέτης διευθύνουσι τὴν δεικνυμένην εἰς τὴν ὁδοῦ θείαν ἀπὸς τὰ κρείττετα καὶ ἀφελιμότερα. Τὸ τοιοῦτον δὲ κατ'ὸν νόμον ὁ Σωτὴρ συμπληρώσας τὴν ἡθικὴν Αὐτοῦ διδασκαλίαν διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου ὁμιλίας καὶ τῶν παραβολῶν. Ἐκεῖ βλέπομεν τὸν Σωτὴρα τέλειον Νομοθέτη καὶ συμπληρωτὴν τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου καὶ διὰ τῶν παραβολῶν καθιστῶντα κατα- ληπτικὰς τὰς ἡθικὰς Αὐτοῦ ἀληθείας. Καὶ 3) Ἀ' ἐν- ηργητικῶν βοηθημάτων διὰ ὅσα καὶ τὸν νοῦν βοη- θοῦσι ἵνα δέχεται τὸ τῆς ἀληθείας φῶς καὶ τὴν θέ- λησιν ἵνα τοῦτεται πρὸς τὰ κρείττετα καὶ εἰς αὐτὰ σταθερὰ διαμῇ. Τὸ δὲ ἅλλο ἡθικῶν βοηθῆμα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου δύναται νὰ ἐπιβῇ ἀπὸ τὸν στανικὸν θάνατον τοῦ Σωτήρος; Διὰ τοιαύ- τας ἁπανταίους σφαιρίδας ἐπεαυτῶν ἡ διαθήκη τῆς καλῆς γενεᾶς τοῦ ἀνθρώπου εἰμὴ διὰ τοῦ Συνα- γοῦ; Διὰ τοῦ στανικοῦ θανάτου ἐπέδωκεν ἡ βάσις καὶ τὰ θεμέλια τοῦ χριστιανικοῦ οικοδομηματός καὶ δι' αὐτοῦ ἐπανεφάνη ἡ μεγάλη μακροθυμία καὶ ἡ ἀκρα συγκρατῆσις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, δι' αὐτοῦ τέλος ἐπὶ τῆς ἀντιπαλῆς. Να! Ἰδοὺ τὸ ἔργον τοῦ Σωτήρος, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἁγίου, ἀσώμου, αἰήρους παραδειγμάτων ἀγάτης, ἀντα- παρήσεως καὶ ἡθικῆς τελειότητος βίου του ἐπεδίω- ξε: Νὰ διαφύσῃ τὸ μετὰ τὸν οὐρανὸν καὶ γῆς μεσ- τοιχον καὶ ἰδιότης τὴν οὐρανὸν κίμακα τοῦ Ἰα- κώβ, δι' ἧς ἐμείλε ν' ἀνορθωθῇ ἡ ἀνθρωπότης εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐμείλετο ἄν- θρωπος ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς σαρκὸς νὰ ἀνυψωθῇ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος.

ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΜΟΥ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

★ Ὁ κολακεύων ἡμᾶς δὲν εἶνε ὁ ἄνθρωπος ὅσας μᾶς ἀγαπᾷ, ἀλλ' ἐκεῖνος ὃν ἡμεῖς ἀγα- πούμεν.

★ Μὴ ἀνοίγεις τὴν καρδίαν σου ὡς βιβλίον ἀνεξαρκέτως εἰς πάντας ὀλίγοι τοὺς θὰ ἐκτιμῶ- σιν αὐτό, οἱ πλείστοι δ' ἀνταρξέλωσιν ἀδιαφό- ρως τὰς ὁμοιότητάς αὐτοῦ σελίδας, τινὲς δὲ καὶ θὰ γελᾶσιν ἰσοῦς.

★ Ἡ καρδία ἐκτείνεται λογικῇ, ἢν ἡ καθόλου λογικὴ δὲν ἀναγνωρίζει.

★ Ἀν ἡ ὀκνηθὶς δὲν εἶνε ἐνίοτε μήτηρ τῆς κακίας, εἶνε πάντοτε μήτηρ τῆς πλῆθους.

(Καυδίσκος) Διονύσιος Π. Κουκοῦκος

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸν ὁρατοτέρων ὁρισμῶν, οἵτινες ἐδόθησαν ποτὲ εἰς τὴν Μουσικὴν καὶ τὴν Ποίησιν καὶ λίαν χαρακτηριστικὸς τῆς μεταξὺ αὐτῶν διαφορᾶς, εἶναι ὁ τοῦ διασίου Γερμανοῦ Hanslick.

Κατ' αὐτὸν «Μουσικὴ εἶναι ἡ πνευματικοποίησις τῆς σαρκός», ἐνῷ τὸν αὐτὸν «Ποίησις εἶναι ἡ ἐν- σάρκωσις τοῦ πνεύματος».

Ἀμφότερα δὲ καταλλήλως συνδυάζονται ὑπὸ ἐξόχου διανοίας, παραφάνους τὴν θεῖαν ἐκεί- νην γλώσσαν, δι' ἧς οἱ ἄνθρωποι ἐπικοινωνοῦσι μετὰ τῶν Θεῶν.

Ναῦτιλιον Φαληράκι

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ ΠΟΥ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Οἱ ἐπιθυμούντες νὰ συμμετάσχωσι τῆς πρώτης μεγάλῃς Ἑλληνικῆς ἐκδρομῆς εἰς Κωνσταντινού- πολιν, τῆς διοργανουμένης ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Παπακωνσταντίνου, πρέπει νὰ σπεύσωσι νὰ προ- μνησθῶσι τὰ εἰσιτήρια τῶν.

Οἱ κότεροι εἰσιτηρίων Α' καὶ Β' θέσεως ἔχουσιν ἐξηραλισμένην τὴν κλίνην τῶν.

Α' τιμὰ ὀρίσθησαν οὕτω: Α' θέσις μετ' ἀνέκδοτον δρ. 60 Β' θέσις μετ' ἀνέκδοτον δρ. 30

καὶ Γ' θέσις ἀνεκ κλίνης δρ. 15

Εἰσιτήρια πωλῶνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπι- τροπῆς ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς «Ἐστρατῆς» καὶ εἰς τὰ κάτωθι καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν:

Βιβλιοπωλεῖα Μπέν. καὶ βιβλ. Ἐλευθερουδάκη πλατεῖα Συντάγματος, καπνοπωλεῖον Στεργίου ὁδὸς Σταδίου παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, βιβλ. Ἐστίας ὁδὸς Σταδίου, Ζαργάνη καὶ Ρακιντζή ὁδὸς Σταδίου, Καστ. Νέον Κέντρον ὁδὸς Σταδίου καὶ Προαστεῖον, Πικροῦσιμον Ζαχαροπλαστ. Γαλιόση καὶ Λεμονάκη ὁδὸς Σταδίου, Ζαχαροπλαστὸν Λα- λακίου πλατεῖα Ὀμονοίας, Βασιλικὸν Ἀνθοπωλεῖον Ἀριστ. Τσοῦτσου ὁδὸς Σταδίου, Γαλακτοπωλεῖον Μπερίτσα πλατεῖα Ὀμονοίας, Καπνοπωλεῖον Ἀλ. Φορτοῦνα πλατεῖα Ὀμονοίας, Β. ἀστὸν Δημ.σθ. Ρο- ζολή ὁδὸς Ἐυαγγελιστρίας, Καφετεῖον Γ. Κατσο- πόου πλατεῖα Μητροπόλεως, βαλνεοκρήνη κα- τὰ τὴν Ἀγγελοῦ διανομήσεως ὁδὸν Ἀδελφ. καὶ Ἐρμού, Καφετεῖον «Ν. Ἀθηνῶν» Γεωργίου Χρυσόστομης πλατεῖα Ὀμονοίας καὶ παρὰ τὸν Κα- πνοπωλεῖον Στ. Μενιδιάτη ὁδὸς Σταδίου.

Ἐν Πειραιεὶ παρὰ τοῖς γραφεῖσι τῆς ἐφημερί- δος «Σφαῖρα».

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον.

Κύριον Καστὴν Οἰκονόμου

Γενικὸν Ἐκπαιττὴν τῶν Γραφείων τῆς Ἐκδοτικῆς Πᾶσα συμφορὰ εἶναι ἐλαφρὰ εἰς τὸν μὴ ἐλαφρὸν ἄνθρωπον.

Φώτιος

Μηδὲνα νὰ ἐνεδίδῃς διὰ τὴν συμφορὰν του, διότι κοινὴ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ὁρίσται.

Ἰσοκράτης

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΗΜ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ.-ΟΔΟΣ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13 (ΠΑΡΑΔΟΣ ΕΡΜΟΥ)

Τὸ τιμῆμα τῶν τεταρτοετῶν ἤρχισε λειτουργεῖν. Ἐντὸς τῶν πέντε πρώτων μηνῶν θὰ διδασκῶν ἡ Ἱστορία καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ Γαλλ. Δικαίου, ὁ Ποινικὸς Νόμος καὶ τὸ Συνα- γματικόν. Τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν θὰ ἐπα- κολουθῇ ἡ ἡμέραν παρ' ἡμέραν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Συστήματος καὶ τοῦ Ποιν. Νόμου, διδομένων εἰς τοὺς φοιτητὰς νομικὸν προβλημάτων πρὸς ἐκτίμωσιν ἐλλειμμένων ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν Γερμανῶν νομῶ- των καὶ ποινικολόγων καὶ ἐκ τῆς παρ' ἡμῶν σχετικῆς νομολογίας. Συγχρόνως δὲ θὰ γίνε- ται ἡ διδασκαλία τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἑστιασμῆς μετ' ἀσκήσεων καὶ τοῦ Ἑμποῦ- καὶ Δικ. καὶ τῆς Πολ. καὶ Ποιν. Δικαιοσύνης.

Ἡ λειτουργία τῶν τμημάτων τῶν προπο- σιῶν, δεικνυντῶν καὶ τοιοῦτων θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Ὀκτωβρίου.

Διδοσκῶνται εἰς ἐκαστὸν τμήμα δύο ὥρων καθ' ἑκάστην.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ Νέα Σκηνὴ ἀνεβίβασε τὴν προπαρελ- θούσαν Παρασκευὴν κατὰ τὴν ἐπισταμένην καὶ μακρὰς μελέτης «Τὰ τρία φίλια», τὴν τραγί- κην ἀπὸ τοῦ ἰδοῦτο τῆς κ. Κ. Χρηστομάκου. Παρίστατο σύστημα ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων καὶ τὸ θέατρον παρουσίασε τὸ θέαμα μὲς ἀπὸ τὰς λαμπρότερας πρῶτας. Δὲν ὑπῆρξεν οὐτε ἡ ἐλάχιστη ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔρ- γου τοῦτον καὶ ἡ ἡθοροχὴ αὐτοῦ ἐξ ἑμῶν τοῦ κοινοῦ μαρτυρεῖ περὶ αὐτῆς, διότι ὁ συγγραφεὺς ἐπεφυμνήθη καὶ ἐξευροκροτήθη ὅσον οὐδεὶς ἴσως κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν, πλείστα δὲ καὶ διαφιλῆ δειγμάτων ἐκτιμήσεως τῶν παρεσχέθησαν τόσον ἐκ μερῶν τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου ὅσον καὶ παρὰ τοῦ κόσμου τῶν ἡθοποιῶν. Ἡ δὲ κ. Κοιτοπούλη, ἡ κ. Κυβέλη Ἀδριανῆ, ὁ κ. Σαγιώρ τὸν προσέφερον στεφάνους δάφνης εἰς ἐνδείξιν ἐκτιμήσεως, σεβασμῶν καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἀσθένως πρὸς τὴν πιθανότητα τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς λύσεως, τὸ δράμα τοῦ κ. Χρηστομάκου εἶναι δειγμάτων βαθείας γνώσεως τῆς σκηνῆς, πείρας μεγάλῃς καὶ ἐμπνεύσεως οὐχὶ τῆς τυφλῆς. Φέρει τὴν σφραγίδα τῆς ὑψηλῆς τέχνης καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ τέλους τὸ διακρίνει ἑνα μεθυστικὸν καὶ νοσηρικὸν ποιητικὸν ἄστρον.

Ἰσως εἶναι πέραν τοῦ δέοντος ποιητικόν. Ὁ συγ- γραφεὴς ἀκολουθεῖ ἀπαρεγκλίτως τὸ πρόγραμ- μα οὗτος εἰπεῖν τοῦ ἔργου του—συμφωνῶς πρὸς τὸν τίτλον—καὶ τὴν φορὰν τῆς φαντασίας τοῦ ἴσου ὑπέστησε εἰς μερικὰς ἀπιδυναμίας.

Πρὸς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν λύσιν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μία λεπτομέρεια, ἡ ὁποία δὲν ἐξημεῖ τὴν τέχνην. Διὰ τοῦτο εὐδύνει ὁ ἄνθρωπος, ὅχι ὅμως καὶ ὁ καλλιτέχνης. Ὁ κ. Χρηστομάκος ἀρί- στος καὶ πρὸς τὸν ρομαντικόν, προσεγγίζον μάλιστα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς παλαιᾶς σχολῆς. Τοῦτο ὅμως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπλή ἰδιο- τρία τοῦ συγγραφέως. Ὅλ' αὐτὰ ὅμως καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις ὀλίγον ἐκ τῆς πραγματικότητος δὲν ἐλαττοῖν τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου, καὶ τὸ δράμα τοῦ κ. Χρηστομάκου δὲν παύει νὰ εἶναι ἀριστον ποιεῖν γενναίου καὶ τέχνης, ὑπόδειγμα δὲ σκη- νικοῦ τεχνουργήματος, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον πολλὰ θὰ ὠφελήθωσι οἱ σύγχρονοι δραματικοὶ συγγρα- φεῖς μας.

Ἡ ἐκτέλεσις προσήγγισε τὸ τέλειον, ὅχι μόνον

ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀριστοτέλειας καὶ τῆς ἀριστοτελείας.

Ἡ δὲ κ. Κοιτοπούλη, ἡ κ. Κυβέλη Ἀδριανῆ, ὁ κ. Σαγιώρ τὸν προσέφερον στεφάνους δάφνης εἰς ἐνδείξιν ἐκτιμήσεως, σεβασμῶν καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Ἀσθένως πρὸς τὴν πιθανότητα τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς λύσεως, τὸ δράμα τοῦ κ. Χρηστομάκου εἶναι δειγμάτων βαθείας γνώσεως τῆς σκηνῆς, πείρας μεγάλῃς καὶ ἐμπνεύσεως οὐχὶ τῆς τυφλῆς. Φέρει τὴν σφραγίδα τῆς ὑψηλῆς τέχνης καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ τέλους τὸ διακρίνει ἑνα μεθυστικὸν καὶ νοσηρικὸν ποιητικὸν ἄστρον.

Ἰσως εἶναι πέραν τοῦ δέοντος ποιητικόν. Ὁ συγ- γραφεὴς ἀκολουθεῖ ἀπαρεγκλίτως τὸ πρόγραμ- μα οὗτος εἰπεῖν τοῦ ἔργου του—συμφωνῶς πρὸς τὸν τίτλον—καὶ τὴν φορὰν τῆς φαντασίας τοῦ ἴσου ὑπέστησε εἰς μερικὰς ἀπιδυναμίας.

Πρὸς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν λύσιν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μία λεπτομέρεια, ἡ ὁποία δὲν ἐξημεῖ τὴν τέχνην. Διὰ τοῦτο εὐδύνει ὁ ἄνθρωπος, ὅχι ὅμως καὶ ὁ καλλιτέχνης. Ὁ κ. Χρηστομάκος ἀρί- στος καὶ πρὸς τὸν ρομαντικόν, προσεγγίζον μάλιστα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς παλαιᾶς σχολῆς. Τοῦτο ὅμως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπλή ἰδιο- τρία τοῦ συγγραφέως. Ὅλ' αὐ

ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΚΑΡΔΙΩΝ

Τὸ ἀγανὲς διάστημα ὀνειρεύεται γλυκὰ ὑπὸ τὰς ἀτάλῃς θωπείας τῆς σελήνης ἐκτυρολήσεως. Εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ οὐραγίου θόλου ὑποδηλοῦνται ἀργυραὶ αἱ θέσεις τῶν ἀστρῶν.

Εἰς ὅπως ἀκινήτου μελαγχολίας πρὸ ἐμοῦ τὰ δένδρα τείνουν, ὑπὲρ τὸ ἔδαφος εἰς συμπλέγματα καλλιτεχνικῆς ἀνωμαλίας, τοὺς φαίους καὶ ὑποχρυσίους κλάδους τῶν. Καὶ φαίνονται ὡς νὰ ζήτοιν ἄφρονον συνεννόησιν μετὰ τὰς ἀνθρωπίνους οἰκίας, αἱ ὁποῖαι σάλευνται ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπὸ τὴν πυκνὴν περιβάμβωσιν. Μένουν ἐκστατικά, ὡς συγκλονισθέντα πρὸς τὸ ὄνειρον τοῦ σύμπαντος, τὸ ὁποῖον ἐκτυλίσσεται εἰς τὴν κνώσιν τῶν στερεώματος, καὶ ἀνοίγεται πρὸς τὸ ὄνειρον τῶν ψυχῶν.

Ἡ σελήνη φέρεται πρὸς τὸ ἄπειρον, εἰς τὰς ἀγκυλὰς τῆς θλίψεως. Μετεωρίζετο ἀχνυρὸς ἀπέναντι μου ἐτοίμη νὰ κυλισθῇ πρὸς τὴν ἀγνοίαν.

Εἰμένα πρόσωπον πρὸς πρόσωπον... Πόσον φαίνεται ἡμετέραν! Δι' ἐμὲ εἶνε θεὰ καὶ δαίμων. Ἡ μυστηριώδης καὶ μεγαλοπρεπὴς μελαγχολία τῆς μου ἐπιβάλλεται τόσον, ὥστε καταλαμβάνει ὅλην μου τὴν ψυχὴν, τὴν συναισθησίν, καὶ τὴν βούλησιν...

Κλείω τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἀφ' οὗ ἀπέμαξα με ἀπὸ τὴν ὅλην τὴν λάμψιν τῆς μαγικῆς ὀπτασίας, ἡ ὁποία πρὸς καιρὸν με μετέφερεν εἰς κόσμου φανταστικῶς.

Ἡ φιλάνθρωπος κόρη τῆς νυκτός, ἡ ὁποία ἐλάττωσεν τὴν εὐθυμίαν μου, φωτίζει τώρα τὸν κενὸν χαραχτὴρ σφονδύμενον ἡρωιστίου, τὸ ὁποῖον ἐφαίνεται ἐν τοῖς ἐμάς νὰ περιβάλλῃ τὸ σύμπαν εἰς τὴν μεγάλῃ ἐκρηξίν του.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάσσης, εἰς τὸ ἄδυτον τοῦ ἄλλου, εἰς τὴν ἀφανὴ ἀτραπὸν, εἰς τὴν βεβήλοισιν τοῦ κινουμένου πλήθους, εἰς τὴν θερμὴν φυλακὴν τῶν αἰθουσῶν, εἰς τὰ πορφύρεα τῆς θαλάσσης, παντοῦ ἐμελάρησαν καὶ ἐκάμψθησαν ὑπὸ τὴν δύναμιν τῆς ἀγάτης, μὲς οἱ παλμοὶ τὸν καρδιῶν, ὡς μέγα κάλλος, τὸ ὁποῖον ἐξορίσθη εἰς τὴν ὀδὸν τοῦ πόθου μου...

Ἡ σελήνη, τελευταία, ὑπὲρθεν ὁ μάρτυς τῆς ἱερᾶς συνταγωγίας μᾶς, ἥτις μᾶς ἔκαμε νὰ ζητοῦμεν νὰ συνταγισθῶμεν εἰς τὸ μυστικὸν τῶν ψυχῶν μᾶς, τὸ ἀγνὸν ὡς τὸ φῶς τῆς, καὶ μαρτυροῦν ὡς ἡ ὁπὴς τῆς.

Ὑπὸ τὰς ἀκινήτους οἰκίας τῶν δένδρων καὶ ὑπὸ τὰ ἐνεδρεόντα ἀποφρεγνισμάτα τῆς, με ἔκαμεν ἀθάνατον μετὰ τὸ δάρον τοῦ ἐρωτός σου, καὶ μέγα με τὴν ἰσχύϊν τοῦ αἰσθηματός σου...

Ἄλλ' ἡ τυχαία ἐκείνη ἐξάνθησις τῆς ψυχῆς σου παρήλθεν...

Ἀφῆθες νὰ παρασυρθῇς εἰς τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος εἶνε χαραγμένος διὰ τὰ μεγάλα πλήθη τῶν ἀνθρώπων...

Καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου ἔμειναν αἱ ἀκάνθαι τῶν ὁδῶν τῆς ἐξανθήσεως ἐκείνης, καὶ διὰ τοῦτο πᾶν ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς μου ὑπὸ τὰς ἐπικρατοῦσας τοῦ σελήνηος φώτος καὶ τοὺς μαγνητικὰς κυματισμοὺς του, καὶ ὑπὸ τὴν ἀνάστασιν ἐν τῇ βάθει τῆς καρδίας μου, τὸν ἀγνὸν ἐκείνον στιγμὴν τῆς ὁποίας εἶχον φωτισθῇ ἄλλοτε αἱ ἰδία αὐτὰ ἄκτινες καὶ οἱ ἴδιοι κυματισμοί, ἔκλεισαν με δάκρυα πικρότερα τοῦ πάθους τῆς νυκτερινῆς ἐρημιτικῆς, τὸ ὁποῖον σαβανώνει τὴν λιποθυμίαν ὅπου τῆς...

Ἄλλὰ θὰ μείνω πλέον ἄφρονος ὡς αὐτὴ, με μόνην παραμυθίαν μου τὸ ἄφρονον μυστήριόν τῆς...

Κ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ

ΟΜΟΡΦΙΑ Κ' ΑΓΑΠΗ

Δὲν εἶν' ἀπὸ κοράλλι τὰ δυὸ χεῖρά σου
αὐτὸν ὅταν με φιλοῦσιν μ' ἀνταναρῶν
τὸ αἶμα τῆς καρδίας μου κ' αὐτὰ τὰ ὅλα
πὸς ἐδὼ καὶ πόσα χρόνια μὲ βοήθουν!

Κ' ἡ λάμψις τῶν ματιῶν σου ἡ ἀνέσπερος
δὲν εἶν' ἀπὸ τ' ἀστέρια—ὄχι!—κλειμένη!
Ἡ φλόγα τῆς ζωῆς μου εἶνε καὶ τῆς νεότητος μου
πὸς ἐὼς κάποια βράδια μὲχρις χαρμῆς!

Κ' ἀκόμα οἱ παλμοὶ σου οἱ θεοτέλειοι
—παλμοὶ ποὺ ποτὲ ποῦθεν ἀλλοθύναι—
κ' αὐτοὶ παλμοὶ δικοὶ μου εἶνε, ὡς ἀπαρῶν,
πὸς ἀπὸ τὰ μαύρα παίρνεις μου τὰ σπένδα.

Νεράϊδα! μὲ τὴ νεότητή μου δὲν τρέφεσαι
καὶ πίνεις μου τὸ αἶμα καὶ μορφαίνεις;
γ' αὐτὸ καὶ δὸς εὐμορφώσῃ μου γένετα;
Πεῖ... γρήγορα θάρῃ νὰ με πειθαίρῃς!...

Ἀργίον

Ἀφ. Γ. Κυριαζῆς

ΔΥΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον φύλλον)

Ἡ κόρη ἀπεμακρύνθη ὀλίγα βήματα στὴν ἀμμουδιά. Ἦταν ὑψηλὴ σὰν βασίλισσα καὶ τὸ λευκὸ φορεμάτιά ποὺ ἐφορούσε τόσον κομψὰ ἔδειχνεν ἓνα καλοφτιαγμένο, τέλειο σῶμα γυναικός. Τὸ πρόσωπό της ὅμοιο τὸ παιδικόν, τὸ κτένισμα τῶν ξανθῶν πλούσιων μαλλίων της καὶ τὸ περσικὸν τῆς καὶ τὸ κοντὸ φορεμάτιό της ποὺ ἄφηνε νὰ φαίνεται ἓνα μέρος ἀπὸ τῆς θαυμασίας τορνευτῆς κινήσεώς της, ὅλα ἔδειχναν πὺς δὲν ἦταν παρὰ ἓνα «χοριτσάκι εἰς μίαν πρόωγον ἀνάπτυξιν».

— Ἀγγελικὴ, ἡ σοδοὶ μᾶς περιμένει, ἐφώταξεν ὁ δήμαρχος.

Ἡ κόρη ἀκολούθησε τὸν δήμαρχον καὶ μαζί με τοὺς ἄλλους ἐπιτάχας ἀνέβηκαν στὴν σούταν, ἓνα ἔκλειον δίτροχον ἰμάδι, συρμένον ἀπὸ ἓνα γρηλέον καταπληγμένον ἀγαναύγοντα.

Πόσον ἤθελε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ν' ἀνεβῇ καὶ αὐτὸς στὴν σούταν!

Ἀλλὰ αὐτὴ τὴν γεμάτην, καὶ ἐξ ἄλλου παρέκει ἦσαν δεμένα τὰ γαϊδουράκια τους, τρώγοντα μὲ ἡσυχίαν ὀλίγον ἄχρον.

Ὁ σουσιτέρας — ἓνας φοβερὸς κοιλαρᾶς ποὺ ἐδιέτριπε καὶ Κρητοπολεῖον μέσῳ στὸ χωριὸν — ἔτριξε δυνατὰ τὸ καμτσίκι του. Ὁ Ἀντρέας ποὺ ἦτον πολὺ κοντὰ ἐξαφάνισθη καὶ, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἔβαλε μίαν μικρὴν φωνήν.

Ἡ κόρη ἐπῆλθε ἀπὸ τὴν σούταν, ἡ ὑπερήφανη κόρη, ποὺ δὲν τὸν ἀξίωσεν ἕως ἐκείνην τὴν στιγμὴν οὐτε μὲ ἓνα βλέμμα, ἐγέλασε δυνατὰ στὸν φόβον τοῦ Ἀντρέα.

Καὶ τὸ γέλιο τῆς αὐτὸ διέστειλε τὸ ῥόδιον στοματάκι τῆς ἕως τὴν κοιλίαν τοῦ δρόμου, ἀπ' ὅπου γρήγορα ἐθάλλη ἡ σοδοὶ, ἀκολουθούσα ἀνάμεσα στὰ περιβόλια τὸν ἡμιζυγιστὸν δρόμον πρὸς τὸ χωριὸν.

Ποῦ νὰ τὸν χωρέσῃ περὶ τὸν Ἀντρέα ὁ τόπος;

— Πᾶμε νὰ φύγωμε, γιγαῖα...

Εἰς μάστιγ' οὐ καλὸς βαρκάκης, ποὺ τοὺς ἐφιλοθένησε στὸ σπίτι του ὅλην τὴν ἡμέραν, προσεφρόνῃ νὰ τοὺς κἀνῃ μετὰ τὴν βάρκα του ἓνα περίπαιτο, ποὺ ἡ θάλασσα ἦταν λάδι.

— Κάστε, Ἀντρέα μου, ἀκόμα εἶνε ναιρὶς... τοῦ ἔλεγεν ἡ γιγαῖα του.

— Καλὴ, ἐνύτωσεν, ἐπέμεινε ὁ Ἀντρέας...

Ἐορίξε με νωσταλικά τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ ἐδάκρυα, διακρίνοντας ἀκομὴ ὅσῳ ἓνα μικρὸν σημεῖον τὸν καπνὸν τοῦ βαπορίου, ποὺ εὐρίσκειτο πολὺ μακριὰ τώρα.

— Νά, ἐχάθηκε περὶ καὶ τὸ βαπόρι...

Σ' ὅλον τὸν δρόμον, τὸν ἄγρον καὶ μονότονον δρόμον μετὰ τὰ γαϊδουράκια, ὁ Ἀντρέας ἦταν σιωπηλός.

Κατὰ πολὺ παράξενον ἐγίνετο μέσα στὴν παράξενον ψυχὴ του.

Ἐνα βάρος, πολὺ μεγάλο βάρος τοῦ ἐπίεζε τὸ στήθος.

Ὅλα τριγύρω τοῦ ἐφαίνοντο ἐνοχλητικά.

Ὁ ἥλιος ἔδωκε καὶ ἓν λίγὸν τὰ πρῶτα ἔσπερινά πενήτη ἀρχίζαν νὰ πέφτουν στὸν δρόμον.

Ὁ κρότος ποὺ ἔκαναν τὰ μαγναποτήγαρα τοῦ ἐφέρνηε μίαν ταραχὴν νευρίν.

Τὰ δένδρα τῶν περιβολίων τοῦ ἐφαίνετο πὺς ἐκινούσαν τὰ σκοτεινὰ κλαδιά των κοροϊδευτικά καὶ πὺς τὸ ψυθόρισμα τῶν φύλλων τους ἦτον μίαν εἰρωνεία γ' αὐτόν.

Οἱ ἀγριοὶ βάτοι γούρῳ εἰς τὸν δρόμον, τὸ μεγάλο σκυρὸν βύρνο, ὁ μύλος ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν μετὰ τὴν ἀκίνητα μεγάλα ἄσπρα πτερά του, ὅλα αὐτὰ τὰ ἄνθη, μέγα εἰς τὸ ἀμφίβολον φῶς ποὺ ἐβασίλευε, ἐνόμιζε πὺς εἶχαν μάτια καὶ ἐκινεῖσάν αὐτόν.

Καὶ τὸν ἐκύτταζαν εἰρωνικά κ' ἐγελούσαν.

Ναί, ἐγελούσαν γὰρ τὸ δειλὸν ἐξάρημά του ἀπὸ τὸ τοῖς μοῖραι καμτσικιοῦ τοῦ σουσιτέρας.

Κ' αὐτὸ τοῦ ἐθόμιζε τὸ εἰρωνικὸ γέλιο τῆς Ἀγγελικῆς — ὅπως εἶχε φρονέσῃ τὴν εὐμορφὴν ξανθὴν κόρην ὁ κύριος δήμαρχος —.

Ἡ γιγαῖα του δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀπότομον μεταβολὴν του.

Ἀλλὰ δὲν ἐτόλμιζε νὰ τοῦ μιλήσῃ.

Τὴ νύκτα φοίρει ἐκείνη γιὰ τὸν Ἀντρέα!

Ἐδίωξε τὴν γιγαῖα του ἀπὸ τὸ διαμπερὸν κάπως ἀποτόμως, ἐκλείδους ἀπὸ μέσα τῆς πόρτες καὶ εἶπε μετὰ τὸ ὅτι ἐπέπεσε στὸν κρεβάτι του.

Τὸ παρὰ θυρὸ ἐτίριξε ἀπὸ τὸν ἄερα.

Ἀπὸ τὸν ἐπειράζε καὶ ἐσηκώθηκε καὶ τὸ ἀνοίξε διαπλάτω.

Ἐνα χλωμὸ φεγγαρίσι φῶς ἐχύθηκε μέσα στὴν κάμαρα.

Τὸ καντῆλι τῶν εἰκόνων ἔσβυσε.

Κάτω στὴν αὐλὴν τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῆς ἀκακίας στὸ φύσημα τοῦ ἀέρα ἔκαναν κάποιες παράξενες μυστικὰς συμφωνίας.

Ὁ Ἀντρέας ἐφλέγετο ἀπὸ τὸν πυρετὸ.

— Μὰ τί νὰ ἔχω; ἐρωτοῦσε τὸν αὐτοῦ ποτὲ ἄλλοτε δὲν τὸ ἔπαθα αὐτό...

Ἄσφαρ σὲ μίαν δυνατὴν πνοὴ τὰ παραθυρὰ φύλλα ἔκλεισαν ὀριζητικὰ μετὰ τὸν κρότον, σπάζοντας καὶ μερικὰ τζάμια, τὰ ὁποῖα πέφτοντας ἔγειναν θοῦρα ἡλίου στὴς πλάκες τῆς αὐλῆς.

Σὰν ἐκλείσθη τὸ παράθυρο, ἔγεινε μέσα στὸ διαμπερὸν ἓνα πυκνὸ σκοτάδι.

Φοβισμένος ἔκλεισε τὰ μάτια του ὁ Ἀντρέας.

— Τί εἶνε, παιδί μου; ἡ ὁποία ἐξύπνησε στὸν κρότον τῶν τζαμιῶν ποὺ ἔσπασαν.

Ὁ Ἀντρέας δὲν ἀπάντησε καὶ σὲ λίγὸ πάλιν ἐπεκράτησε μίαν αἰσθητὴ — πένθυμη αἰσθητὴ —.

Ἔτσι μετὰ κλεισμένα σφιχτὰ τὰ μάτια καὶ μετὰ τὸ σῶμα παγωμένον ἀπεκοιμήθη.

Καὶ εἶδε ἓνα ὄνειρον.

Ἦτανε τάχα μίαν ὁλόδροσὴν χαρυνούδα μέσα σ' ἓνα πολυάνθη κήπῳ ἡ Ἀγγελικὴ.

Στὰ ὀλόσπαρα ντυμένη — Ἀφρὸς τὸ ἐνδυμα... — καὶ μ' ἓνα στεφάνι ἀπὸ ὀλόσπαρα λουλούδια στὰ χροῖα τῆς μακριὰ μαλλιά.

Ὁ μισοκόριον ἦταν ἐκείνη ποῦς σκορπισθῇ τριγύρω!...

Ἦτανε τάχα τὸν λουλουδιῶν ἡ μυρωδιά ἡ τῆς παρθενικῆς ἀνατολῆς της καὶ τοῦ ῥοδόλευκου κορυμῶν τῆς ἡ ἀρωματῆς...

Ὁ λαοὺς καὶ καὶ τὰ μπράτσια τῆς γυναικῆς, ἐφάνταν περὶ ἄσπρα ἀπὸ τὰ ἄσπρα λουλούδια.

Ἦτανε τάχα μὲ ἓνα στεφάνι τῆς μάτια!...

Καὶ ἦταν τάχα καὶ αὐτὸς μέσα στὸν κήπῳ, μεθυμένος τῆς θωρακῆς της.

Ἦθελε, μὰ δὲν ἐτόλμιζε νὰ τὴν πλησιάσῃ... Τὰ πόδια του ἔτρεμαν παρὰ πολὺ.

Ἀλλὰ νά, ἐκείνη ἔλαφρα φεύγει, περὶ... Ὁ πόθος του ἐκρίνετο τὸ πόθο. Τρέχει τρελὰς ὅπως τῆς... τὴν πλησιάζει καὶ μεθυμένος πέφτει στὰ γόνατά της.

Νεράϊδα, τῆς εἶπε, κύτταξέ με πὺς εἶμαι γλωσσός. Εἶμαι σὰν ἓνα μαρμαρῖνον τριαντάφυλλο... Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ζωὴ πλημμυρίζει μέσα σου...

Νεράϊδα, δόσε μου καὶ ἐμένα λίγη ζωή...

Μόλις τὸν εἶδεν, ἐτρομάξε ἐκείνη. Κάποιος ἀνέκφρατος βαθὺς πόνος ἐξωγορήσθη στὴν ἀγνὴ μορφὴ τῆς.

Λυπήσου με... φύγε... ἐπιθύρῃς με φωνὴν σφονδύμενη, ἐν ᾧ μπροστὰ στὰ μάτια τῆς ἔπεσαν ἓνα ἔλαφρὰ θάμπος. Λυπήσου με... κύτταξέ τί μοῦ ἔκανες... Κ' ἐξεκοιμήθηκε τὸ φέρεμα ἐμπρὸς τὸ στήθος της ποὺ ἐκινεῖτο, καὶ τότε εἶδε — τί φρίκη! — στὴ μέση τοῦ παρθενικοῦ ῥοδόλευκου στήθους τῆς μίαν μεγάλην βαθεῖα πληγὴ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὰ τῆς πληγῆς ἐφαίνετο ἡ καρδιά της νὰ σπαράσσῃ αἰματομένη καὶ νὰ τρέχῃ αἷμα, αἷμα, αἷμα...

Καὶ τὸ ἄσπρο ἀραχνόφαινον φόρεμά της καὶ τὰ κάτασπαρα λουλουδιὰ καὶ τὸ προσωπίδι τῆς κ' ὁ λαοὺς τῆς καὶ τὰ μπράτσια τῆς, ὅλα ἔγειναν κόκκινα, κόκκινα ἀπὸ τὸ κόκκινο ἀγνὸν αἷμα...

Νά... κύττα τί μοῦ ἔκανες... ἐπιθύρῃς με φωνὴν σφονδύμενη, σὰν τὸ σφονδύρισμα τῶν φυλλωμάτων στὴς μεσοδυτικὲς ὥρες, ποὺ φουσιε ἀνάλαφρο τὸ ἀεράκι...

Ἐκλονίσθη σύσσωμη κ' ἀφίροντας ἓνα ἀνοστεναγμὸν βαθύ, παρασποντικὸ, ἐξαπλόθηκεν χλωμὸτατη χάμιω στὴν χλόη, δίχως πνοή...

Γιγαῖα μου!... ἔβαλε μίαν σπαρακτικὴν φωνὴν ὁ Ἀντρέας μετὰ τὰ μάτια δάκρυα ἀπὸ φρίκη καὶ ἐτινάχθηκε ὀρθὸς στὸ στρώμα.

Ἡ κλειδαριὰ ὑπεχώρησε στὸν τρόμο τῆς γιγαῖας.

Ὁ! τί ὄνειρο!... ἐπιθύρῃς με φρίκην ὁ Ἀντρέας κ' ἔπεσε τρέμοντας στὴν ἀγκαλιά τῆς γιγαῖας του.

(Ἐπειὰ τὸ τέλος)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π. ΜΙΧΑΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΧΗΜΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΦΩΚΑ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ Α' ΤΑΞΕΩΣ

Τῆς ἀνωτάτης Φαρμακείας. Σχολῆς τῶν Παρισίων

Ἐκτέλεσις ἐπιστημονικῆς ἔργων τῶν συνταγῶν.

Χημικὰ καὶ μικροβιολογικὰ ἀναλύσεις. Ἀναλύσεις ἐξωδύμων καὶ ποτῶν. Μεγάλη συλλογὴ ζωῶν κοιλίας καὶ ἐπιδερμῶν. Ὑδάτα μεταλλικὰ.

ΘΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΣΜΑΤΟΖΟΛΟΥ

Συνιστάται ἰδιαίτερος ὑπὸ τῆς «Ἑλλάδος»

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ. — Ὁ ἔφηρος Κρατίνος μετὰ τῆς Ἀθηνῶν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, ὅπου ἀγωνίστηκεν ἐν ἀδελφότητι τῶν πρὸς τετραετίας φόνον τοῦ πατρὸς του Κρέωνα. Ὁ Κρέων εἶχε φρονέσῃ ἀπὸ τὸν Συρακοῦσαν Λαμόν, ὁ δὲ ὄφρατος Κρατίνος, συναντήσας ἐν Ἀθήναις μετὰ τὴν ὥραιαν Μυρομένην, τὴν ἡγάπησε, χωρὶς νὰ γνωρίσῃ ὅτι ἡ Μυρομένη ἦτο κόρη τοῦ Λαμόν, τοῦ φονευστοῦ τὸν πατέρα του. Ἡ δὲ μετὰ τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ἐγνοήσθη μετὰ τὴν Λαίδα, τὴν διασημὴν ἑταίραν τῆς Κρατίνου, ἡ ὁποία ἠσθάνθη σφοδρὸς παθὸς ἀπὸ τὸ κάλλος τοῦ νεανίου. Μόλις ἔφθασεν εἰς Ὀλυμπίαν ὁ Κρατίνος προσκαλεῖται ὑπὸ τῆς Λαίδας εἰς τὴν πολυτελεῖαν σπηλῆν, ὅπου ἡ ἑταῖρα καταβεῖται πρὸς τὸν πόδον τὸν παραφύρον τὴν ἀγάπην τῆς καὶ τὸν ἐρωτᾷ τί θέλει ἀπ' αὐτὴν ὡς ἀντάλλαγμα τοῦ ἐρωτός του.

Ἡ συνέχεια

— Λαίξ, θὰ σοὺ ὁμιλήσω με ἐλκρινέιναι καὶ με ἐλκρινέιναι θέλω καὶ σὺ νὰ μὲ φερθῇς.

— Σοὺ τὸ ὀρκίζομαι.

Εἰς τὴν Ὀλυμπίαν δὲν μ' ἔφερε μόνον τῆς δόξης ἡ εὐγενὴς διψα. Μὲ ἔφερε συγχρόνως καὶ εὐγενέστερον καὶ σοφιστικῶν. Ὁ πόθος μᾶς ἱερᾶς ἐκδικήσεως.

— Κατὰ τίνας;

— Λαίξ, θὰ σοὺ τὰ εἶπω ὅλα. Σοὺ ἀπέκρυφα μετὰ τὸν πόδον τὸν πατέρα μου, διότι μόνον τὸ ἐνομᾶ εἶνε ὁ εὐγενὴς ἀγωνιστὴς τῆς Ὀλυμπίας, ὁ φονεὺ τῆς ἀγρίας εἰς τὸ Στάδιον αὐτῆς, ὁ ἐξ Ἐπιδαύρου Κρέωνας. Γνωρίζεις τὸ ἐγκλημα;

— Ἦκουσα νὰ ὁμιλοῦν πολλὰ περὶ αὐτοῦ.

— Ὁ φόνος τοῦ πατρὸς μου μὲ ἐπέδρασε τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ τὸν ἐκδικήσω ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ Σταδίου, μετὰ τὴν νικὴν εὐγενῆ. Μοὶ ἐπέδρασε δηλαδὴ ν' ἀγωνισθῶ μετὰ τὸν φονεὺ τοῦ ἡ μὲ ἐν μέλους τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὁ φονεὺς δὲν ἔχει πλέον θέσιν εἰς τὸ Στάδιον, ἡ Μοῖρα ἀπεφάσισε ν' ἀγωνισθῶ μετὰ τὸν υἱόν του. Καὶ αὐτὸς ὁ Μέγας Ζεὺς ἐρησμοδότησεν ὅτι ἡ οἰκία τοῦ πατρὸς μου δὲν θὰ εὖρῃ ἡσυχίαν εἰς τὸν Ἄδην πρὶν ἐγὼ τὸν ἐκδικήσω.

— Σέβουμαι, Κρατίνε, τὴν θέαν σου κα

ΕΣΤΕΜΜΕΝΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ

Εἰκὼν ληφθεῖσα κατὰ τὰς ἐορτὰς τὰς τελεσθεῖσας καθ' ὅλην τὴν Ὀλλανδίαν ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ἐπετείῳ τῆς ἀναρρησίως τῆς εἰς τὸν θρόνον.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου κ. H. M. J. van Lennep, 22 Ἀπριλίου τῆς Ὀλλανδίας.

A black and white photograph of a group of people in traditional costumes performing a dance or ceremony in an outdoor setting. The performers are wearing long, light-colored dresses and headscarves. The background shows trees and a building. The image is oriented horizontally but is placed vertically on the page.

A black and white portrait of a man, likely a writer, sitting at a desk. He is wearing a dark suit and a white shirt with a dark tie. He is looking towards the camera. On the desk, there is a typewriter and some papers. The background is a plain, light-colored wall.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

A black and white photograph of the Great Sphinx of Giza. The sphinx is shown in profile, facing right, and is composed of several large stone blocks. It is situated in a desert landscape with palm trees and other vegetation in the background. The image is a historical photograph, likely from the early 20th century.

A black and white photograph of the Great Hall of the People in Beijing, China. The image shows the massive, multi-story structure with its distinctive tiered roof, situated at the base of a steep, rocky cliff. The foreground is a flat, open area, and a few small figures of people can be seen near the base of the building, emphasizing its scale.

A black and white photograph of a group of sailors in white uniforms standing in front of a ship's entrance. There are about 15 men in the group, some wearing hats and some holding papers. Two women in hats are visible on the far left. The ship's entrance is a dark doorway in the background.

ΓΑΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΛΕΧΟΒΟΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
(Ἑορτή ἐπὶ τοῦ κ. Στυλ. Πατεράκη, ἐκ Συγγρηγῆς)

Νικολ. Ταττόπουλος

ΕΛΛΑΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΓΡΩΤΕΣ

Εσωτερικού και Κρήτης	Δραχ.	8
Εξωτερικού	Φρ. χρ.	12
Ρωσίας	Ρούβλια	5
Αμερικής	Δολάρια	3

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

44^{ος} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ ὀρθὴ λύσις εἶνε αὕτη:

Σ	Ε	Ι	Σ	Τ
Τ				Τ
Ζ				Ζ
Ε				Ε
Π				Π
Α				Α
Κ				Κ
Ε				Ε
Δ				Δ

Τὴν λύσιν ταύτην ἐπευλόγησαν οἱ ἑξῆς:

Ἀθηνῶν.—Ἀντ. Γ. Θεολόγης, Σπυρ. Κωνσταντακόπουλος, Παύλ. Ν. Καρβούνης, Παν. Στρατηγόπουλος, Κατ. Β. Γεωργίου, Δημ. Γ. Λαλαούνης, Ἀλ. Φραγκίδης, Μενέλ. Δ. Ρουκουμάνης, Νικ. Α. Παρθένου, Δημ. Καλλόνος, Ἐμμ. Κ. Ἀγούρας, Χαρίδ. Χ. Ἀποστολίδης, Κ. Καρδία-σμένης, Ἰωάννης, Ν. Ουζούνης, Ἀντ. Δ. Πορίδης, Τάχ. Δ. Πατρίκιος, Δ. Ι. Δροσουλῆς, Ἀριστ. Χαροκόπος, Δημοσθένης Σωτηρόπουλος, Ἰωσ. Ν. Ἀποστολίδης, Ἀντιγόνη Α. Κονταράτου, Ἰωάν. Γ. Πατρίδης, Πέτρ. Ν. Πανόπουλος, Βασιλ. Π. Σκαρβούνης, Χαρίκλεια Παλαμάρα, Ἐλένη Δ. Φιλιππάρη, Κωνστ. Σ. Κωνσταντίνου, Γεώργ. Δ. Φιλιππάρη, Ἀντ. Ζυγαλάκης, Τάσος Παυλόπουλος, Ἐμμ. Α. Καππίνας, Γεώργ. Σ. Σιγανός, Ἰωάν. Μαντζούρας, Ἰωάννης Κ. Ἰωάννου, Σπυρ. Δ. Δημόπουλος, Μαρία Ἐμ. Ζαλοκώστα, Κυριακὴν Χαντζημάρχη, Μαρία Νικολινάκου, Ἐλνκίτα ἀναμνήσιας Α. Σ. Σ., Εἰρήνη Σ. Σαββόπουλος, Σουλ. Σ. Κοντοπούλης, Περικλ. Φωκᾶς, Π. Γιαννιόπουλος, Σωκρ. Α. Τούμπας, Γεώργ. Σ. Μητρεπάνης, Ἀθ. Ἀπαλίδης.

Πειραιῶς.—Ἐμμ. Σ. Φαρουάκης, Πίτσα Ν. Δρέβα, Μιχ. Ν. Τράκας, Ἰωάννης Α. Καζάκης, Ἀνδρ. Κόντης, Νικ. Ἀθ. Τσαλίκης, Ἰωάν. Γ. Ματάκιος, Ἰωάν. Α. Σιμνηδάλλης, Γεωργία Δ. Βούρβουλη, Ρίτα Δ. Ὀρεινοῦ, Ἰωάννης Πετροπούλης, Νικ. Δ. Μελετόπουλος, Κωνστ. Σ. Δημητρίδης, Ἀχιλ. Ν. Φωκυλάς, Γ. Η. Κόσμος, Εὐάγ. Χ. Παπαδόπουλος, Δημήτρ. Κ. Κατσιμαντῆς, Ἀγγελικὴ Η. Κατσιμαντῆ, Θ. Παναγιωτόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Αἰγίνης.—Σταμ. Σ. Σαραντάρης, Γεώργ. Μ. Με-νεγάκης, Γεώργ. Μαρτίν, Σολ. Σ. Σταματιάνης.
Αιφίσσης.—Γεώργ. Ε. Μάλμας, Κ. Ι. Παπαδόπουλος, Εὐστ. Η. Λαχανᾶς.
Αργούς. Μιχ. Α. Μακρῆς, Νικ. Ἀρ. Λεονάρδος, Μιλτιάδ. Ἀρ. Λεονάρδος, Νικ. Τραυλός, Δ. Μακρῆς, Χαράλδ. Μεκατσόπουλος, Σπυρ. Α. Παναγιωτόπουλος.
Αργούς.—Μενέλ. Χ. Τσιτσοῦρας, Δημ. Γ. Κωνσταντινίδης.
Βερεγγίας.—Ἀθαν. Κοσμάπουλος.
Βόλου.—Κ. Σ. Κυριακόπουλος, «Σαλβατὼρ», «Αρσέν-Λουπέν», «Καζέρ», Φθ. Γ. Θεοδωρόπουλος, Ἰωάν. Β. Παπακωνσταντίνου, Γεώργ. Ἰ. Κου-φάλης, «Καπετάν Πρωτομπίδας», Ἐλευθερία Π. Ρι-ζοπούλου, Γεώργ. Κ. Μανωλίδης, Θεόδ. Ι. Τσαμπά-ζης, Νικ. Δ. Μουστράκης, Δημήτρ. Β. Σμπόρος.
Βρεσθενῶν.—Ἀθαν. Π. Μέρμηγκας.
Γυνθείου.—«Ερωτευμένος Καραγκάχας».

Δερβενίου.—Νικλ. Α. Κυριακόπουλος.
Θηβών.—Σταμ. Παπακωνσταντίνου.
Θήρας.—Ἰάκ. Α. Βελούζος, «Λευ. κλπ.», Μαρτίν Ἰακ. Σιγάλας, Μαρία Α. Ἀκίλα, Ἀντ. Ε. Αἰλητῆς.
Ἰτέας.—Νικ. Ι. Καρδούνης.
Ἰθάκης.—Οὐτὲ γὰρ, Κίμ. Θεοφύλατος, Δ. Κανάκης, «Μαυροκούβη», Σπ. Κοκκίνης, Ἀντ. Κοκ-κίνης.

Καλαμών.—Νικ. Ἠλ. Κουτσουμτζόπουλος, Ἀννα Π. Ταττοπούλου, Νικ. Π. Ταττοπούλος, Παν. Μιχ. Βουδαλίδης.
Καρδίτσας.—Ν. Κανάς.
Κερκύρας.—Γεώρ. Σ. Γροπότης, (εἰς ἄνδρ. ἐνό-ματος), Μαρία Ε. Μακρῆ, Ἑρρίκος Κουταγιάρ, Σπ. Ράνης, Εὐδοκία Σ. Βοτάνη.
Κεφαλληνίας.—Εὐθ. Γερ. Μηλιαρέσης, Παν. Μ. Σωρόνης (Ἀργός), Παν. Α. Παπαθανασίου, «Νεο-Ζηλανδός», Γερμ. Κονταρίνης, Γεώρ. Ἀραβαντινός.
Κηφισίας.—Νικ. Α. Σακελλαρίου, Κωνστ. Θ. Ζουλούρης, Μαρία Π. Φερνάντιου, Νικ. Θ. Ζουλού-ρης.

Κορίνθου.—Κοῦλα Ι. Σαυτοπούλου.
Κόμης.—Γεώργ. Α. Στυλιανίδης.
Μ. Κεσερλή.—Δημ. Α. Κουλουράς.
Κερασίδας.—Ἰω. Ν. Ἀναγνώστου, Ἰω. Κ. Παν-ταζής.

Κυπριασίας.—Γεώρ. Π. Φηλογαλάνης.
Λαμίας.—Ἠλ. Κεσέρη, Θεόδ. Δ. Καραγιαννό-πουλος, Διον. Π. Γερολυμάτος.
Λαρίσης.—Δημήτρ. Α. Κουλουράς, Ἀριστεμ. Παπαθανασίου, Κοῦλα Παπακωνσταντίνου, Εὐγενία Πα-πακωνσταντίνου, Ἰπποκρ. Φ. Κουτσίνας, Μιλτιάδ. Δημ. Παπακωνσταντίνου, Νικ. Παπαδόπουλος, Μίνα Τσιου-λακίδου, Εὐδοκία Βούτη.
Λευκάδος.—Ἰωάν. Σ. Φιλιππάρη, Ἀρσὲν Πατρι-κίου, Σπυρ. Κωνστ. Κωνστάντης, Θεοδώρα Φραγκοῦλη.
Μακεδονίας.—Γεώργ. Δ. Τσουκαλάς.
Μεγάρων.—Ι. Ν. Λαμπρινός.
Μελίσσι.—Βασίλ. Σ. Μαυραντζᾶς.
Ναυπλίου.—Ἀδωνάσι. Ι. Β. Διαμαντόπουλος.
Σολοκάστρου.—Τάχ. Γ. Γαβριήλ, Ἀριστ. Κον-τοδινίου.

Πατρῶν.—Γεώργ. Δ. Διαμαντόπουλος, Περικλ. Α. Διαμαντόπουλος, Εὐγενία Γεν. Ἀγαπητοῦ, Σπυρ. Γ. Σακελλαρόπουλος, Χαρίκλεια Χ. Πέτα, Εὐφρο-σύνη Γαβριήλ, Εὐδοκία Ν. Ραφτοπούλου, Βασίλ. Γιαννακόπουλος, Παν. Γιάπακας, Κωνστ. Σ. Δεκα-τσᾶς, Εὐθ. Γ. Μαργαρίδης, Σπυρ. Σακελλαρίου, Ἀση-μίνα Μυαλοπούλου, «Κότσο».

Πύλου.—Παύλ. Ε. Κοκκίνης.
Πύργου.—«Τριποτάκτου», «ἀντὶν γκατέ», Σάμου (Καρόβασι), Γεώργ. Ἰππ. Ἀποστό-λου.

Σάμους.—Δημήτρ. Π. Βλογιαντῆς, Διον. Τσά-φης, Κωνστ. Κρανιώτης, Γεώρ. Ν. Ζαβάρκος, Κον-δόλιω Π. Βαρθελαίου, Χρ. Τσαρώνης.
Σπετσῶν.—Παναγ. Ν. Πάγκας, Μιχ. Σ. Οἰκο-νόμου.

Συνιάς.—Γεώρ. Ι. Μπορλός.
Σκιδρού.—Ἐμμ. Δ. Βερυλίου.
Σύρου.—Ἀνδρέας Μπαλαπίνης, Ἀννα Γ. Κα-ρακιστάνη, Ἀντ. Χ. Τερμπίνος, Δ. Ι. Σπανδωνῆς, Ἰω. Ν. Μακρῆς, Δέσποινα Ε. Δημητριάδου, Δημή-τριος Κ. Χρυσόφης.
Τήνου.—Ἀντ. Γ. Γιαννιζῆς.
Τρικινίων.—Μέμ. Ν. Παπαπολυμέρου.
Τριπολείας.—«Γ. Ι. Α.», Δημ. Π. Μουρούκας, Κωνσταντ. Ι. Ἀρβανίτης, Μ. Ν. Μαλλούχος, «Τ. Ι. Α.», Θεόδ. Κ. Σακελλαρόπουλος, Ἰω. Α. Συνα-γιάδης.
Υδρας.—Φωφ. Μουσταζῆ, Κυριάκ. Α. Πα-παγεωργίου, Κωνστ. Θ. Καλιμάκης.
Φαρσάλων.—Φωκ. Δ. Ἀλεξίου, Θεόδ. Π. Κα-ρακιστάς, «Φίφτου-του», «Χωριάτης», «Εὐθυμίου».

Χαλκίδος.—Εὐάγγελος Σ. Κατσίκας, Νίκος Γ. Βλασσόπουλος.

Χανίων.—Ἐλευθερία Ι. Φαρμάκη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀλεξανδρείας.—Νικ. Μεταξᾶς, Δημ. Θ. Γκουλ-πόρης, «Δημῆτρης Κρίστης», Γεώρ. Β. Βαλαμπίδης, Ν. Γ. Ἀγραφιότης, Γ. Κοτοπούλης.
Καίρου.—«Σάφρα», «Πνεῦμα κακοποιῶν», Ἐρ-μύνη Ν. Ἀποστόλου, Βασίλ. Γάσπαρης, Χρυσάνθη Σ. Γαβαλά, Εὐάγγελος Γ. Σιδηράτου, Δημήτρ. Κ. Λόρδογλου.
Πορὶ Σαΐδ.—Δημήτρ. Π. Ἠλιόπουλος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω γενομένης κληρώσεως ἐ-κέρχισαν κατὰ σειράν οἱ ἑξῆς:
1^{ος} **Γεώργ. Ματίν**, 2^{ος} **Αἰγίνης**, 3^{ος} **Αἰγίνης**, 4^{ος} **Αἰγίνης**, 5^{ος} **Αἰγίνης**, 6^{ος} **Αἰγίνης**, 7^{ος} **Αἰγίνης**, 8^{ος} **Αἰγίνης**, 9^{ος} **Αἰγίνης**, 10^{ος} **Αἰγίνης**, 11^{ος} **Αἰγίνης**, 12^{ος} **Αἰγίνης**, 13^{ος} **Αἰγίνης**, 14^{ος} **Αἰγίνης**, 15^{ος} **Αἰγίνης**, 16^{ος} **Αἰγίνης**, 17^{ος} **Αἰγίνης**, 18^{ος} **Αἰγίνης**, 19^{ος} **Αἰγίνης**, 20^{ος} **Αἰγίνης**, 21^{ος} **Αἰγίνης**, 22^{ος} **Αἰγίνης**, 23^{ος} **Αἰγίνης**, 24^{ος} **Αἰγίνης**, 25^{ος} **Αἰγίνης**, 26^{ος} **Αἰγίνης**, 27^{ος} **Αἰγίνης**, 28^{ος} **Αἰγίνης**, 29^{ος} **Αἰγίνης**, 30^{ος} **Αἰγίνης**, 31^{ος} **Αἰγίνης**, 32^{ος} **Αἰγίνης**, 33^{ος} **Αἰγίνης**, 34^{ος} **Αἰγίνης**, 35^{ος} **Αἰγίνης**, 36^{ος} **Αἰγίνης**, 37^{ος} **Αἰγίνης**, 38^{ος} **Αἰγίνης**, 39^{ος} **Αἰγίνης**, 40^{ος} **Αἰγίνης**, 41^{ος} **Αἰγίνης**, 42^{ος} **Αἰγίνης**, 43^{ος} **Αἰγίνης**, 44^{ος} **Αἰγίνης**, 45^{ος} **Αἰγίνης**, 46^{ος} **Αἰγίνης**, 47^{ος} **Αἰγίνης**, 48^{ος} **Αἰγίνης**, 49^{ος} **Αἰγίνης**, 50^{ος} **Αἰγίνης**, 51^{ος} **Αἰγίνης**, 52^{ος} **Αἰγίνης**, 53^{ος} **Αἰγίνης**, 54^{ος} **Αἰγίνης**, 55^{ος} **Αἰγίνης**, 56^{ος} **Αἰγίνης**, 57^{ος} **Αἰγίνης**, 58^{ος} **Αἰγίνης**, 59^{ος} **Αἰγίνης**, 60^{ος} **Αἰγίνης**, 61^{ος} **Αἰγίνης**, 62^{ος} **Αἰγίνης**, 63^{ος} **Αἰγίνης**, 64^{ος} **Αἰγίνης**, 65^{ος} **Αἰγίνης**, 66^{ος} **Αἰγίνης**, 67^{ος} **Αἰγίνης**, 68^{ος} **Αἰγίνης**, 69^{ος} **Αἰγίνης**, 70^{ος} **Αἰγίνης**, 71^{ος} **Αἰγίνης**, 72^{ος} **Αἰγίνης**, 73^{ος} **Αἰγίνης**, 74^{ος} **Αἰγίνης**, 75^{ος} **Αἰγίνης**, 76^{ος} **Αἰγίνης**, 77^{ος} **Αἰγίνης**, 78^{ος} **Αἰγίνης**, 79^{ος} **Αἰγίνης**, 80^{ος} **Αἰγίνης**, 81^{ος} **Αἰγίνης**, 82^{ος} **Αἰγίνης**, 83^{ος} **Αἰγίνης**, 84^{ος} **Αἰγίνης**, 85^{ος} **Αἰγίνης**, 86^{ος} **Αἰγίνης**, 87^{ος} **Αἰγίνης**, 88^{ος} **Αἰγίνης**, 89^{ος} **Αἰγίνης**, 90^{ος} **Αἰγίνης**, 91^{ος} **Αἰγίνης**, 92^{ος} **Αἰγίνης**, 93^{ος} **Αἰγίνης**, 94^{ος} **Αἰγίνης**, 95^{ος} **Αἰγίνης**, 96^{ος} **Αἰγίνης**, 97^{ος} **Αἰγίνης**, 98^{ος} **Αἰγίνης**, 99^{ος} **Αἰγίνης**, 100^{ος} **Αἰγίνης**.

6^{ος} **Ματίν**, 7^{ος} **Ματίν**, 8^{ος} **Ματίν**, 9^{ος} **Ματίν**, 10^{ος} **Ματίν**, 11^{ος} **Ματίν**, 12^{ος} **Ματίν**, 13^{ος} **Ματίν**, 14^{ος} **Ματίν**, 15^{ος} **Ματίν**, 16^{ος} **Ματίν**, 17^{ος} **Ματίν**, 18^{ος} **Ματίν**, 19^{ος} **Ματίν**, 20^{ος} **Ματίν**, 21^{ος} **Ματίν**, 22^{ος} **Ματίν**, 23^{ος} **Ματίν**, 24^{ος} **Ματίν**, 25^{ος} **Ματίν**, 26^{ος} **Ματίν**, 27^{ος} **Ματίν**, 28^{ος} **Ματίν**, 29^{ος} **Ματίν**, 30^{ος} **Ματίν**, 31^{ος} **Ματίν**, 32^{ος} **Ματίν**, 33^{ος} **Ματίν**, 34^{ος} **Ματίν**, 35^{ος} **Ματίν**, 36^{ος} **Ματίν**, 37^{ος} **Ματίν**, 38^{ος} **Ματίν**, 39^{ος} **Ματίν**, 40^{ος} **Ματίν**, 41^{ος} **Ματίν**, 42^{ος} **Ματίν**, 43^{ος} **Ματίν**, 44^{ος} **Ματίν**, 45^{ος} **Ματίν**, 46^{ος} **Ματίν**, 47^{ος} **Ματίν**, 48^{ος} **Ματίν**, 49^{ος} **Ματίν**, 50^{ος} **Ματίν**, 51^{ος} **Ματίν**, 52^{ος} **Ματίν**, 53^{ος} **Ματίν**, 54^{ος} **Ματίν**, 55^{ος} **Ματίν**, 56^{ος} **Ματίν**, 57^{ος} **Ματίν**, 58^{ος} **Ματίν**, 59^{ος} **Ματίν**, 60^{ος} **Ματίν**, 61^{ος} **Ματίν**, 62^{ος} **Ματίν**, 63^{ος} **Ματίν**, 64^{ος} **Ματίν**, 65^{ος} **Ματίν**, 66^{ος} **Ματίν**, 67^{ος} **Ματίν**, 68^{ος} **Ματίν**, 69^{ος} **Ματίν**, 70^{ος} **Ματίν**, 71^{ος} **Ματίν**, 72^{ος} **Ματίν**, 73^{ος} **Ματίν**, 74^{ος} **Ματίν**, 75^{ος} **Ματίν**, 76^{ος} **Ματίν**, 77^{ος} **Ματίν**, 78^{ος} **Ματίν**, 79^{ος} **Ματίν**, 80^{ος} **Ματίν**, 81^{ος} **Ματίν**, 82^{ος} **Ματίν**, 83^{ος} **Ματίν**, 84^{ος} **Ματίν**, 85^{ος} **Ματίν**, 86^{ος} **Ματίν**, 87^{ος} **Ματίν**, 88^{ος} **Ματίν**, 89^{ος} **Ματίν**, 90^{ος} **Ματίν**, 91^{ος} **Ματίν**, 92^{ος} **Ματίν**, 93^{ος} **Ματίν**, 94^{ος} **Ματίν**, 95^{ος} **Ματίν**, 96^{ος} **Ματίν**, 97^{ος} **Ματίν**, 98^{ος} **Ματίν**, 99^{ος} **Ματίν**, 100^{ος} **Ματίν**.

Η ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΠΟΛΙΣ

Νικήτρια πόλις κατὰ τὸν 44ον διαγωνισμὸν ἀνε-δείχθη ἡ πόλις **ΠΑΤΡΑΙ**, ὑπερεπέρβασα κατὰ 1 τὸν **Βόλον**, τρίτη ἡ **Λάρισα**. Ἀκολουθοῦν τὸ Ἀρ-γος, ἡ Τρίπολις καὶ τὸ Κάϊρον.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ 41^{ος}

Βόλου.—Ἰωάν. Β. Παπακωνσταντίνου.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ 42^{ος}

Ἀθηνῶν.—Ἀθαν. Ἀπαλίδης.
Βόλου.—Ἰωάν. Β. Παπακωνσταντίνου.
Κυθέρων.—Σταματιανή Δ. Ἀρβανίτη.
Ἀλεξανδρείας.—Νικ. Μεταξᾶς.
Σπάρτης.—Γεώρ. Ν. Ζαβάρκος.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ 48^{ος}

Τρικινίων.—Δημήτρ. Γ. Γεωργίου.
Καλαμών.—Σταμ. Σ. Πόρτας.
Ἀγν. κατοικίας.—Σ. Ε. Ἀλκιφάνης.
Πατρῶν.—Τάχης Γ. Μαργαρίτης.
Βόλου.—Ἰωάν. Β. Παπακωνσταντίνου.
Ἀθηνῶν.—Κωνστ. Τσολάκης, Παύλ. Μπενά-κης, Δημ. Καππίνας, Περικλῆς Φωκᾶς.
Ἀργούς.—Σπυρ. Α. Παναγιωτόπουλος.
Καίρου.—Βασίλ. Γάσπαρης, Γεώργ. Β. Βερδενιώ-της, Εἰρήνη Ι. Γάσπαρη.
Λευκάδος.—Ἰω. Σ. Φιλιππάρη.
Ἀλεξανδρείας.—Νικλ. Μεταξᾶς, «Δημῆτρης Κρίστης».
Σπετσῶν.—Ἠλ. Γεωργιάδης, Μιχ. Σ. Οἰκονόμου.
Ἀργαῶν.—Δαρεσία Μ. Καλοχριστιανική.
Καβάλλας (Τουρκίας).—Στῆρ. Ν. Τσάτσος.
Κυθέρων.—Σταματιανή Δ. Ἀρβανίτη.
Σπάρτης.—Γεώρ. Ν. Ζαβάρκος.

ΛΑΘΑΣΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Ἀθηνῶν.—Θ. Α. Δημητριάδης ἔγραψε κατὰ τὸν 39ον διαγ. Θ. Α. Δημητριάδης.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ)

Εἰς τὴν στήλην ταύτην δύναται ἕκαστος νὰ κα-ταχωρῇ ἐρωτήματα, ἀπαντήσεις, ποιήματα, προσω-πικά, ἄλλα δημοσιεύματα καὶ ἐν γένει ὅ,τι θέλει: ν' ἀπευθύνῃ πρὸς ἄλλους ἀναγνώστους, ἐπιστολὰς εἰς τὸν δημοσιεύματά του τὸ ἀνωτέρω ἀντίκριν. Τὰ σταλλόμενα ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ φύλλου, ὡς ἐπιστὰς καὶ τὰ ψευδώνυμα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΛΕΩΝ

Ἐνταῦθα
Παρακαλῶ, ὅπως ἐγγραφῇτε μέλος τοῦ συλλόγου τῶν Ἀλλήλων.

Π. Σ. Α. Σπάρτην. Τι γίνεσαι; Δέχεσαι ἀνταλλαγὴν καρτῶν;

Ἀνταλλάσσω Cartes postales ἐπὶ διεύθυνσιν: **ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΣΕΡΩΝΗΣ**

Δέχομαι ἀνταλλαγὴν Cartes postales, **ΓΕΩΡ. ΚΟΝΤΑΡΙΝΗΣ**

Ἡ Δις Ἰουλίας Χαρίτων ἀνταλλάσσω Cartes postales, ἱδίοις καλλόνος, καὶ μετὰ τῆς Ἀλβας, **ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ, Χαλκίδα.**

Ἀνταλλάσσω κατὰ-ποστέλ. πανταχόθεν: **Γεώργ. Γιατρίδης, Ροιτηγῆς, Καρδίτσα**

ΧΑΡΙΣΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΤΑΓΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΑΡ... Α

Εἰς τὴν λαμπρὴν τοῦ φάου φεγγαριῶ, ὅταν δὴ ἡ γῆ σιωπᾷ, Ἀγρυπνῶ μετὰ τὴν ψυχὴν μου, Τῆς νυκτὸς τὴν σιγὴν ἀγαπᾷ.

Ὅσον εἶμαι πρὸς εἶδος ἐμῶς μου, Ἡ ψυχὴ μου οὐ μόνον φέρει, Ἡ γλυκύτητά σου ἐνθουσιασμοῦ μόνον Τὸ βαρὺ μου τὸ βῆμα νυνεῖ.

Δὲν ἤμαρτὸς τὴν ἀγάπην ν' ἀφίσω! Σὲ ἡγάπησα, κόρη γλυκύη! Στὴν ἀγάπην σου εἶχα ἐρωμένη Τὴν ἀνείκελ φρενὶ μου.

Μὲν εἶμαι εἰς τὴν νύκτα, Ἐγὼς εἶμαι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ τῇ νύκτι, Καὶ τὸ χεῖρόν μου τὴν ἀνείκελ φρενὶ μου.

Ἐν τῇ νύκτι, Ἐν τ

Η ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΑΡΧΑΙΑ ΠΛΑΞ

λέγεις	Γινώσκεις	Ὁ λέγων	Γινώσκει	Εἶπει	Δὲν ἀρμόζει
Πράττεις	Δύνασαι	Ὁ πράττων	Δύναται	Πράξει	Δὲν πρέπει
Πιστεύεις	Ἀκούεις	Ὁ πιστεύων	Ἀκούει	Πιστεύσει	Δὲν ἀληθεύει
Ἐξοδεύεις	Ἔχεις	Ὁ ἐξοδεύων	Ἔχει	Ἐξοδεύσει	Δὲν ἔχει
Κρίνεις	βλέπεις	Ὁ κρίνων	βλέπει	Κρίνει	Δὲν ὑπάρχει
Μὴ	Πᾶν ὅ,τι	Διότι	Πᾶν ὅ,τι	Συχνάκις θέλει	Ὅ,τι

Εἰς τὰ εἰρήπια τῆς ἀρχαίας Περσπολὺς ἀνευρέθη ἡ ἀνωτέρω πλάξ, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι γεγραμμένα ἠθικά παραγγέλματα τῶν Ἀράδων ἱερέων.

— Ποῖα εἶναι τὰ παραγγέλματα αὐτά :

ΣΗΜ.—Ὡς ἐπιτυχὴς λύσις θὰ θεωρηθῇ ἡ ἀναγραφὴ καὶ ἑνὸς μόνου παραγγέλματος, διότι ἅμα κατέρωθῃ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἑνὸς, τὰ λοιπὰ ἀναγινώσκονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

[Ἑστίασεν ἐπὶ τοῦ κ. Νικολάου Ἰωάννου Ἀλμυροῦδου, ἐξ Ἀλεξανδρείας].

Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δύνανται νὰ στέλλουν γραμματόσημα τοῦ τόπου, ἐνθα διαμένουν.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μεταπρὸς εἰκοστῆς Πέμπτης 18 Σεπτεμβρίου.

Ἐκάστη λύσις, διὰ νὰ ληφθῇ ὅπ' ἑφιν, δεόν νὰ περιέχῃ ἐσωκλειστικῶς ἐν ἀσφράγιστον καὶ καθαρὸν 10λεπτόν γραμματόσημον.

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν :

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5). Ὁ δεῦτερος δραχμὰς τρεῖς (3). Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δραχμὰς (2) ἑκαδὸς.

Προσοχὴ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ᾖ καθαρογεγραμμένα διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νὰ σημειῖται «Διαγωνισμός 46ος».

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος θὰ συνυπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τῶν ὁποίων οἱ λυτὰι τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν κερδίζουν κατὰ σειρὰν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 5 κατόπιν ἀνὰ δρ. 10 ἑκάστος καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς 15 ἀνὰ δρ. 5 ἑκάστος.